

JÍDELNÍ MOST

DANIEL ŠVÁB

Jídelní most

© 2026 Daniel Šváb

Všechna práva vyhrazena.

Autor: Daniel Šváb

První vydání: 2026

Žádná část této publikace se nesmí bez svolení autora rozmnožovat a rozšiřovat žádnými způsoby a prostředky.

Oficiální web autora:

<https://www.danielsvabofficial.com>

ISBN 978-80-11-08491-2

Předmluva

Žáci školy,
hledí stoly,
práce volá,
čistě holá.

Místnost třídy,
spící křídly,
tichých dveří,
snílci věří.

Doma píši,
listy Míši,
inkoust suchý,
zvuky hluchý.

Předtím mokrý,
není okrý,
pera vlhka,
barvy mlhka.

Zaschlé verše,
cítím olše,
zavřen sešit,
sílu řešit.

Další časy,
skříní pasy,

beru nástroj,
psací výstroj.

Píši dále,
velký sále,
plných slok,
teče tok.

Jinak peče,
rovně teče,
bílé hmotě,
barví chutě.

Světle modré,
krásně bodré,
kvítí září,
křehkost tváří.

Celé tělo,
snivé mělo,
oči vody,
vidí tudy.

Konec toku,

čtivý puku,
pěkný pocit,
slzou procit.

Zimní mobil,
náhle dobil,
textů psaní,
slovní saní.

Teďka končí,
pouze zvenčí,
ještě vevnitř,
musí uvnitř.

Lítám zpátky,
vítám pátky,
kvítí světlo,
jarní kvetlo.

Uvnitř taky,
vevnitř vaky,
velmi levné,
náhle pevné.

Jídelní most

Bylo nebylo, jídelní most,
Žijící jídla jící na kost,

v autobuse vzácnější host,
přinášel pouhou emoční zlost.

Projel červený hladový bus,
našel jsem barevný spící kus,
řekl chlebíkovi: „Jen ji dus.“
Odpověděl: „Ne to je hnus.“

Chlebíček říká: „Já to vím.
Tak proč to říkáš? Já teďko jím.
Nejsem skutečný a já se dím,
A proto jsi ve snu jenom mým.“

Ten neznámý není skutečný,
ať ji dusí jenom výtečný,
bakterie jí jen netečný,
nechává žít jen kopečný.

Jsem přírodní zastánce jídel,
barevných létajících křídel,
dýchajících změněných mýdel,
cestujících žíznivých pádel,

Neznámý a chlebík na mostu,
přichází tu z masopustu,
nejraději naříkám „hostu“,
jí jídla virového zlostu.

Udusí bakterie a sní,

Neznámý si o cirkusu sní,
O své existenci jistě ví,
Musí se najíst až rozední.

Jsou tmavoučké a nechutnají,
housčičky jistě pochutnají,
osolené si ochutnají,
pak zjistí, že je vychutnají.

Neznámý a chlebík jsou už pryč,
aspoň si tu vezmu malou tyč,
jídla zanechají a už pryč,
nechali tu svojí holou tyč.

Když spící autobus projížděl,
celý hladový jen odjížděl,
přitom napapaný vyjížděl,
rozteklý nad konec nadjížděl.

Řekl mi u uměleckých děl,
Přímo u palby válečných děl,
Na mostě u párty války děl,
později když mě pak uviděl.

Na cestu nějak moc neviděl,
a jen já na lavičce seděl,
a pak melancholicky hleděl,
a hned z empatie věděl.

Řekl mi: „Celý jsem se vlekl,
proměnou v zmatek jen tekli.“

Sám se z toho totiž lekl,
po obědě pod most se vlekl.

Když uviděl jedno autíčko,
Roztočil se jako klubíčko,
volalo a řeklo: „máníčko“,
cítil velikánský bebíčko.

Byla to velmi žhavá koule,
V dušičce je veliká boule,
Mluvilo to jako o „moule“,
Tím vytvořilo žhavé koule.

Řekl jsem: „To je velmi těžké,
stejně jako to dělo těžké.“

Řekl: „Nebylo to moc lehké,
pro mě absolutně křehké.“

Jel s malou rychlostí,
s tou traumatickou ztuhlostí,
s bludnější pořouchlostí,
se záludnější obsáhlostí.

O několik hodin už je pryč,
jdu si vzít tu válející tyč,
jídla zanechána a už pryč,
snad makové jablíčko nemá tyč.

Zítřa svým dýcháním budu zec,
uvidíme, jak velký vědec,
odešel jsem, zazvonil zvonec,
a příběhu byl konec.

O autorovi

Daniel Šváb (*2009) je český umělec. Ve své tvorbě se zabývá všestranným, multimediálním a intermediálním uměním. Maluje různé abstrakty, imaginativní a fantazijní malby, kreslí portréty a experimentuje s kombinovanou technikou kresby a malby, kterou plánuje dál rozvíjet. Vytvořil jedno abstraktní intermediální dílo v této technice. Píše různé zatím nedokončené knihy beletrie. Zabývá se psaním poezie, prózy, scenáristiky a plánuje i drama. Skládá hudbu a k ní texty a v budoucnu plánuje své koncerty. Vystupuje na třídních klavírních koncertech v ZUŠ. Je autorem experimentálních skladeb kapely The Bloody Line. Svá díla spojuje i do intermediálního umění např. ve formě fiktivní GTA Online postavy Oliviera Insecta, k níž napsal básně, prózu a maluje fiktivní, zatím nedokončený obraz, jejímž autorem bude Daniel. Je autorem i digitální obálky této miniknihy, ke které namaloval obraz jako samostatné umělecké dílo.